

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

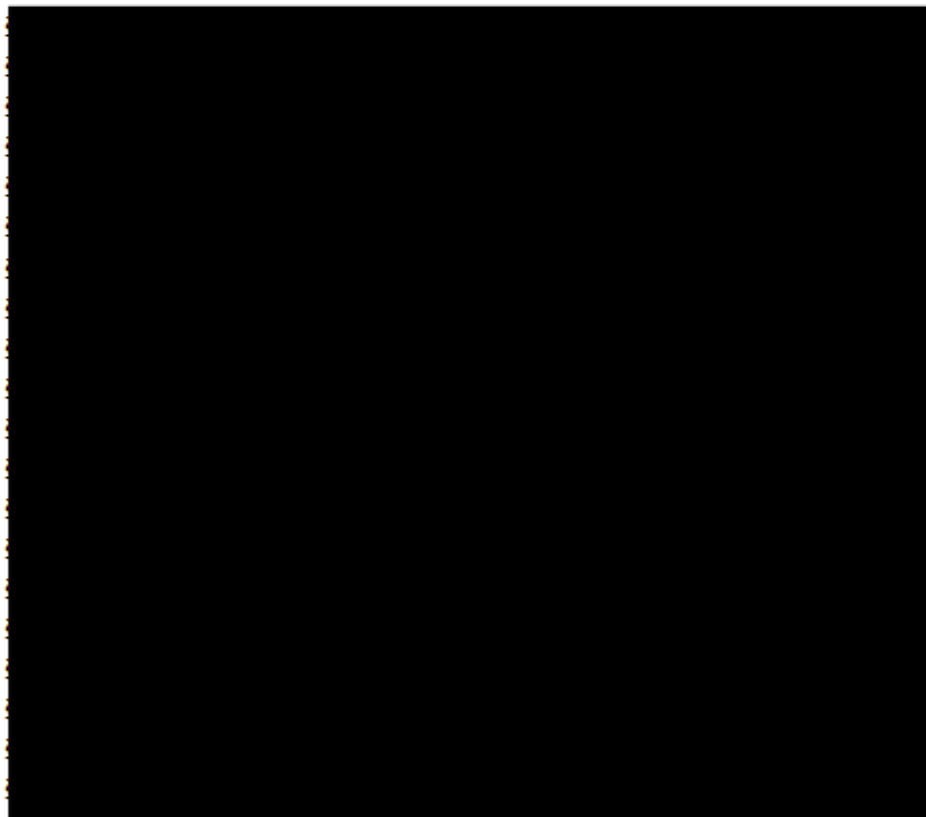
Številka: 38261-7/2019/40

Datum: 11. 6. 2021

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije na podlagi 218. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 - odl.US, 81/2015, 40/2017, 30/2019 - odl.US) v postopku reševanja spora med družbo T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana, ki jo zastopajo predsednik posloводства mag. Jure Valjavec, član posloводства mag. Jožef Zrimšek in prokurist Jurij Krč, in družbo Telekom Slovenije d.d., Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa predsednik uprave Cvetko Sršen, v zvezi z računi za mesečne naročnine za zakup optičnih vlaken FTTH P2P od novembra 2018 do decembra 2020, izdaja naslednjo

ODLOČBO IN SKLEP

1. Postopek reševanja spora med družbo T-2, d.o.o., in družbo Telekom Slovenije, d.d., v zvezi z računi:

SE USTAVI.

2. Zahtevek družbe T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana, da je Telekom Slovenije d.d., Cigaletova ulica 15, 1000 Ljubljana, po prejemu odločbe in nadalje družbi T-2 d.o.o. dolžan obračunavati redne in akcijske cene veleprodajne storitve razvezanega dostopa do optične krajevne zanke FTTH P2P v skladu z Odločbo za upoštevni trg 3a »Veleprodajni lokalni dostop na fiksni lokaciji«, tako da se akcijski popusti upoštevajo ne glede na podpis aneksa s strani predlagatelja, **SE ZAVRNE.**
3. Zahtevek družbe T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana, da je Telekom Slovenije d.d., Cigaletova ulica 15, 1000 Ljubljana, dolžan v roku 8 dni po prejemu odločbe, s katero bo agencija odločila o tem sporu, na upoštevni trgu 3a izvesti vse spremembe veleprodajnih ponudb zakupa lokalne dostopovne infrastrukture na fiksni lokaciji tako, da spremeni vsakokrat veljavno vzorčno ponudbo za lokalni dostop na fiksni lokaciji, tako da zagotovi, da i) veleprodajne cene veljajo za vse priključke in storitve (novo naročene in obstoječe), ii) veljavnost veleprodajnih cen ni omejena zgolj na storitve, ki so zakupljene za določeno obdobje, **SE ZAVRŽE.**
4. V tem postopku niso nastali posebni stroški.

Obrazložitev:

Agencija je dne 17. 12. 2019 s strani družbe T-2, d.o.o., Verovškova ulica 64a, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: T-2) predlog za rešitev spora z družbo Telekom Slovenije d.d., Cigaletova 15, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: *Telekom Slovenije*), v zvezi z računi za mesečne naročnine za zakup optičnih vlaken FTTH P2P od novembra 2018 dalje. V predmetnem medoperaterskem sporu T-2 zahteva, da se za storitev zakup optičnega vlakna FTTH P2P iz Vzorčne ponudbe za lokalni dostop na fiksni lokaciji (v nadaljevanju: *vzorčna ponudba*), namesto cene določene v vzorčni ponudbi (13,43 EUR brez DDV), uporabi cena iz akcijskih aneksov (10,74 EUR brez DDV za mesece od novembra 2018 do decembra 2019 oz. 8,73 EUR za mesece od januarja 2020 dalje). Zahteva, da mu Telekom Slovenije izda dobropis za razliko med tema dvema cenama za vse račune izdane za navedeno storitev v obdobju od novembra 2018 do decembra 2020.

Agencija je skladno z 218. členom Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012,

110/2013, 40/2014 - ZIN-B, 54/2014 - odl. US, 81/2015, 40/2017, 39/2019 – odl. US; v nadaljevanju: *ZEKom-1*) uvedla postopek reševanja spora ter na podlagi 220. člena *ZEKom-1* in drugega odstavka 5. člena Splošnega akta o posredovalnem postopku (Uradni list RS, št. 62/2013; v nadaljevanju: *Splošni akt*) 20. 12. 2019 Telekomu Slovenije posredovala predlog za rešitev spora T-2 in ga pozvala na izjasnitev in predložitev dokazil, s katerimi bo podprl svoje navedbe. Hkrati ga je pozvala naj poda morebiten predlog sporazumne rešitve spora.

Telekom Slovenije je v svojem odgovoru na poziv (št. 38261-7/2019/4) navedel, da cene mesečnih naročnin za FTTH P2P zaračunava v skladu z veljavno vzorčno ponudbo WLA, podpisano pogodbo za FTTH P2P, objavljenimi veljavnimi ceniki, akcijskimi ugodnostmi in odločbo agencije št. 38244-1/2017/29 z dne 5. 12. 2017 (v nadaljevanju: *Odločba 3a*), pri čemer upošteva obveznost gospodarske ponovljivosti (ERT).

T-2 je svoj predlog za rešitev spora dne 22. 4. 2020 (št. 38261-7/2019/13) razširil, in sicer je prvotnemu zahtevku dodal še dva zahtevka, in sicer je zahteval, da se odloči: i) da je Telekom Slovenije po prejemu odločbe in nadalje T-2 dolžan obračunavati redne in akcijske cene veleprodajne storitve razvezanega dostopa do optične krajevne zanke FTTH P2P v skladu z Odločbo za upošteveni trg 3a »Veleprodajni lokalni dostop na fiksni lokaciji«, tako da se akcijski popusti upoštevajo ne glede na podpis aneksa s strani predlagatelja (*2. točka zahtevka*), in ii) da Telekom Slovenije v roku 8 dni po prejemu odločbe, s katero bo agencija odločila v tem sporu, na upoštevnem trgu 3a izvede vse spremembe Vzorčne ponudbe za lokalni dostop na fiksni lokaciji tako, da spremeni vsakokrat veljavno vzorčno ponudbo za lokalni dostop na fiksni lokaciji, pri tem pa mora zagotoviti, da i) veleprodajne cene veljajo za vse priključke in storitve (novo naročene in obstoječe) ter ii) veljavnost veleprodajnih cen ni omejena zgolj na storitve, ki so zakupljene za določeno obdobje (*3. točka zahtevka*).

Z namenom sporazumne rešitve spora je agencija razpisala posredovalni narok na dan 18. 6. 2020, na katerem je bilo ugotovljeno, da se spora sporazumno ne bo uspelo rešiti, zato je agencija v nadaljevanju istega dne opravila narok za ustno obravnavo, o kateri je bil napravljen zapisnik št. 38261-7/2019/20. Iz zapisnika izhaja, da je T-2 na ustni obravnavi pojasnil, da računov za mesece od novembra 2018 do septembra 2019 ni reklamiral, ker je verjel, da bodo nadzorni postopki hitreje potekali in bo pravilnost cen preverjena že v nadzornih postopkih. Ker pa je agencija v zaostanku z izdajanjem delnih odločb, se je v izogib nastajanju škode zaradi plačevanja neutemeljeno visokih cen odločil za zavračanje računov in plačevanjem nespornega dela računa. Telekom Slovenije je glede računov, ki niso bili reklamirani, predlagal zavrženje predloga iz razloga, da gre za civilno pravno zadevo. Pojasnil je, da je v skladu z vzorčno ponudbo predviden postopek za ugotovitev presoje skladnosti na računu obračunane postavke - T-2 pa predlaga zahtevek povračila točno določenega zneska v točno določeni višini, kar je civilnopraven dajatveni zahtevek. Zaradi odprtega nadzornega postopka je predlagal zavrženje predloga v celoti, saj po njegovem mnenju za isto upravno zadevo. Glede 2. in 3. točke zahtevka pa se je opredelil, da gre za predpisovanje obveznosti v regulatornih odločbah, kar se ugotavlja v postopku izdaje analize in izdaje odločbe, ne pa v medoperaterskem sporu. Dodal je tudi, da se vsi zahtevki, ki jih uveljavlja T-2, nanašajo na vse operaterje, zato se mora

navedeno reševati v okviru nadzornega postopka, ki je že odprt. T-2 je stališčem Telekoma Slovenije nasprotoval, po njegovem mnenju je skladno s 217. členom ZEKom-1 agencija pristojna za reševanje tega spora, saj zatrjuje, da so računi v nasprotju z odločbami, torej posamičnimi akti agencije, cene pa so lahko hkrati predmet tako medoperaterskega spora kot tudi nadzornega postopka.

Po opravljeni ustni obravnavi je agencija prejela še vlogo Telekoma Slovenije z dne 31. 7. 2020 (št. 38261-7/2019/22), v kateri se je dodatno opredelil do navedb T-2. T-2 pa se je glede te vloge izjasnil v svoji vlogi z dne 7. 9. 2020 (št. 38261-7/2019/30).

Agencija je nato dne 8. 3. 2021 s strani T-2 prejela obvestilo, da je v zvezi z računi, ki so predmet tega spora in so bili izdani za storitve, opravljene od novembra 2018 do julija 2020, dne 2. 2. 2021 pri Okrožnem sodišču v Ljubljani vložil tožbo na ugotovitev neobstoja terjatve glede računov. Sodišče je vročitev tožbe Telekomu Slovenije potrdilo z elektronskim naslovom z dne 18. 3. 2021, zadeva se pri sodišču vodi pod opravilno št. IV Pg 57/2021 (št. 38261-7/2019/). T-2 je nato dne 19. 3. 2021 agencijo obvestil še, da je navedeni tožbeni zahtevek dne 9. 3. 2021 povišal, tako da obsega tudi račune izdane za storitve, opravljene od avgusta 2020 do decembra 2020. T-2 je predlagal, da agencija skladno s 4. odstavkom 218. člena ZEKom-1 v delu, ki se nanaša na navedene račune, postopek reševanja spora ustavi. Dne 30. 4. 2021 je agencija prejela sporočilo sodišča, da je bilo povišanje tožbenega zahtevka Telekomu Slovenije vročeno dne 15. 4. 2021 (št. 38261-7/2019/39).

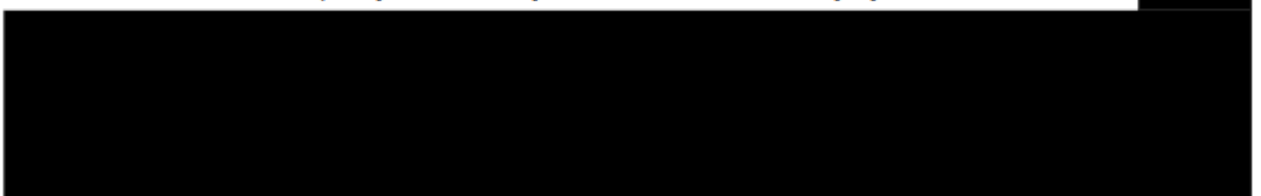
Agencija ugotavlja, da je dejansko stanje glede predmeta spora razčiščeno in je posledično izdala predmetno odločbo in sklep.

K 1. točki izreka:

Postopek reševanja spora glede računov izdanih za mesečne naročnine za storitev razvezanega dostopa do optične krajevne zanke v točka-točka (P2P) omrežju za obdobje od novembra 2018 do vključno decembra 2020, se ustavi.

ZEKom-1 v četrtem odstavku 218. člena določa, da če katera koli stranka med postopkom reševanja spora pred agencijo o isti zadevi začne pravdo pred pristojnim sodiščem ali zahtevek za rešitev spora umakne, se postopek reševanja spora pred agencijo ustavi.

Iz sporočila T-2 z dne 4. 3. 2021 (dokument št. 38261-7/2019/36) izhaja, da je T-2 glede računov, ki so bili izdani za storitve, opravljene v obdobju od novembra 2018 do julija 2020, to so računi:

dne [redacted] na Okrožno sodišče v Ljubljani vložil tožbo ugotovitve neobstoja terjatve ter povračila navadne škode in izgubljenega dobička.

Iz sporočila T-2 z dne 17. 3. 2021 (dokument št. 38261-7/2019/37) nadalje izhaja, da je T-2 tožbeni zahtevek v postopku, ki se pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani vodi pod opr. št. IV Pg 57/2021, dne [redacted] povišal in zahteval tudi ugotovitev neobstoja terjatev, ki so prav tako predmet tega medoperaterskega spora, in sicer po naslednjih računih, ki so bili izdani za storitve, opravljene v obdobju od avgusta 2020 do decembra 2020: [redacted]

Agencija je s strani sodišča dne 30. 4. 2021 prejela sporočilo, da je bilo povišanje tožbenega zahtevka Telekomu Slovenije v postopku z opr. št. IV Pg 57/2021, vročeno dne [redacted]

Glede na vse navedeno agencija ugotavlja, da se je glede računov, izdanih za storitve, opravljene v obdobju od novembra 2018 do vključno decembra 2020, ki so predmet tega spora, pred sodiščem začela pravda. Glede na navedeno je zato potrebno postopek reševanja spora na podlagi četrtega odstavka 218. člena ZEKom-1 ustaviti. Agencija je posledično odločila tako, kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe in sklepa.

K 2. točki izreka:

T-2 je zahteval, da agencija odloči, da je Telekom Slovenije od prejema odločbe v tem medoperaterskem sporu (torej za naprej), dolžan T-2 obračunavati akcijske cene veleprodajne storitve razvezanega dostopa do optične krajevne zanke FTTH P2P v skladu z Odločbo za upoštevni trg 3a »Veleprodajni lokalni dostop na fiksni lokaciji« tako, da se akcijski popusti upoštevajo ne glede na podpis aneksa s strani predlagatelja. S tem zahtevkom T-2 za v prihodnje želi urediti svoje razmerje s Telekomom Slovenije tako, da bi cene iz akcijskih aneksov veljale namesto cene, ki je določena v vzorčni ponudbi, brez da bi T-2 podpisal akcijski aneks k že sklenjeni pogodbi. Zahteva torej, da naj akcijska cena velja za vse naročnike T-2, ki uporabljajo storitev razvezanega dostopa do optične krajevne zanke FTTH P2P Telekoma Slovenije, že od dneva njene uveljavitve.

Telekom Slovenije je zahtevku T-2 nasprotoval, saj naj bi T-2 dejansko zahteval spremembo regulatornih cenovnih obveznosti, kar po mnenju Telekoma Slovenije ne more biti predmet odločanja v medoperaterskem sporu.

Zahtevek ni utemeljen.

Uvodoma agencija ugotavlja, da gre v tem delu za spor v zvezi z obstoječimi obveznostmi iz veljavne regulatorne odločbe (sporno je, ali bi moral Telekom Slovenije skladno z Odločbo 3a storitve zaračunavati po akcijskih cenah ne glede na podpis aneksa s strani predlagatelja). T-2 namreč želi, da se za naprej določi, da Telekom Slovenije storitve obračunava po akcijskih cenah, ne da bi bilo za to treba podpisati akcijski aneks¹.

¹ S sklenitvijo akcijskih aneksov se operaterji v zameno za nižjo ceno zavežejo, da bodo določeno obdobje v pogodbenem

Materialno-pravni okvir za presojo zahtevka poleg ZEKom-1 predstavlja Odločba 3a, ki v 16. c) točki izreka nalaga obveznost cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva, in sicer, da mora Telekom Slovenije za storitve razvezanega dostopa do optične krajevne zanke v točka-točka (P2P) omrežju upoštevati gospodarsko ponovljivost (ERT) ². Odločba 3a v 15. točki izreka tudi določa, da mora Telekom Slovenije v okviru obveznosti zagotavljanja preglednosti na svoji spletni strani objaviti vzorčno ponudbo za veleprodajni lokalni dostop na fiksni lokaciji, ki mora vsebovati pogoje, povezane z obveznostmi dostopa, zagotavljanja enakega obravnavanja ter cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva.

Ob tem je treba še opozoriti, da v okviru medoperaterskega spora ni mogoče spreminjati že naloženih regulatornih obveznosti, o čemer se je že izreklo tudi Upravno sodišče v zadevi IU 988/2009. Po presoji sodišča namreč postopek reševanja spora med operaterji po (takrat veljavnem) 129. členu ZEKom ni namenjen spreminjanju regulatornih obveznosti operaterjev, ki so bili na podlagi analize trga določeni za operaterje s pomembno tržno močjo in jim je agencija kot takim naložila primerne obveznosti. Zato z odločbo, izdano v postopku reševanja spora, ni mogoče ugoditi zahtevku, ki zahteva drugačno ureditev, kot je bila določena z regulatorno odločbo. Sodišče je potrdilo, da je odločanje o medoperaterskih sporih v razmerju do regulacije trga subsidiarnega značaja. Če navedeno stališče prenesemo na konkreten primer, je tako potrebno pri odločanju v predmetnem medoperaterskem sporu izhajati iz obveznosti, ki so Telekomu Slovenije naložene na podlagi regulatornih odločb kot operaterju s pomembno tržno močjo (skladno s 106. členom ZEKom-1).

V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v okviru obveznosti, naloženih v regulatorni odločbi, Telekomu Slovenije ni prepovedano in torej ni v nasprotju z regulacijo, da v okviru vzorčne ponudbe objavi akcijski aneks, v katerem v zameno za vezavo operaterjem ponudi nižjo ceno. Navedeno je tudi skladno s Priporočilom Komisije, z dne 20. septembra 2010, o reguliranem dostopu do dostopovnih

razmerju (t.i. obdobje vezave), medtem ko v primeru rednih cen iz vzorčne ponudbe pogodbo lahko prekinemo kadarkoli, saj vezave ni. Objavljena cena v vzorčni ponudbi velja neodvisno od morebitnih akcijskih cen, ki jih Telekom Slovenije ponudi ločeno pod dodatnimi pogoji.

² pri čemer se ta nanaša na:

- na dva obstoječa vodilna maloprodajna proizvoda preko NGA bakrenega omrežja (tehnologije VDSL in druge naprednejše tehnologije) in na dva obstoječa vodilna maloprodajna proizvoda preko optičnega omrežja v aktualni prodajni ponudbi družbe Telekom Slovenije d. d., z vidika tržnega deleža (priključki) in z vidika vrednosti (prihodki), pri čemer se upošteva tržni delež, ki velja na dan vročitve te odločbe, prihodki pa za obdobje preteklih 12 mesecev pred uveljavitvijo odločbe,
- na vsak nov ali spremenjen maloprodajni proizvod preko NGA bakrenega omrežja (tehnologije VDSL in druge naprednejše tehnologije) in vsak nov ali spremenjen maloprodajni proizvod preko optičnega omrežja, ki je z vidika tržnega deleža (priključki) oziroma vrednosti (prihodki) proizvoda oziroma stroškov oglaševanja ocenjen kot eden izmed dveh vodilnih maloprodajnih proizvodov. Družba Telekom Slovenije d. d. mora v zvezi s tem podati ocenjen tržni delež, ocenjene prihodke za prihodnjih 12 mesecev in podatke o ocenjeni višini stroškov oglaševanja,
- na vsak nov ali spremenjen vodilni maloprodajni proizvod preko NGA bakrenega omrežja (tehnologije VDSL in druge naprednejše tehnologije) in preko optičnega omrežja, ki sicer po ocenah družbe Telekom Slovenije d. d. ne sodi med vodilne maloprodajne proizvode, vendar ta maloprodajna ponudba v zadnjih treh mesecih beleži najvišjo absolutno rast števila priključkov, zato se ta vključi med vodilne maloprodajne proizvode

omrežij naslednje generacije (NGA) (2010/572/EU) (UL L 251/35, 25. 9. 2010; v nadaljevanju: Priporočilo o regulaciji NGA omrežij), ki v 25. uvodni izjavi določa, da lahko operater s pomembno tržno močjo nudi nižje cene dostopa v zameno za vnaprejšnjo zavezanost k dolgoročnim pogodbam. Priporočilo Komisije z dne 11. septembra 2013 o doslednih obveznostih nediskriminacije ter metodologijah za izračun stroškov za spodbujanje konkurence in izboljšanje okolja za naložbe v širokopasovne povezave (2013/466/EU) (UL L 251/13, 21. 9. 2013; v nadaljevanju: Priporočilo o nediskriminaciji in stroškovnih metodologijah)³ pa določa, da so dolgoročni sporazumi o oblikovanju cen dostopa pomembno orodje za spodbujanje naložb v omrežje NRA (19. uvodna izjava), kar pomeni, da tovrstne akcijske ponudbe niso v nasprotju z veljavnimi regulatornimi načeli trga elektronskih komunikacij. Prav tako 106. člen ZEKom-1, na podlagi katerega so oblikovane cenovne obveznosti v Odločbi 3a, ne vsebuje določb, ki bi prepovedovale sklepanje akcijskih aneksov oziroma ponujanje akcijskih cen na veleprodajnem trgu. Namen cenovnih obveznosti iz 106. člena je, da se operaterju s pomembno tržno močjo na medoperaterskih trgih onemogoči uveljavljanje previsokih cen oziroma prenizke razlike med maloprodajnimi in grosističnimi (2. odstavek 106. člena ZEKom-1). S takim ravnanjem bi namreč prišlo do izkrivljanja konkurence oziroma izkoriščanja prevladujočega položaja na trgu, kar bi bilo tako v škodo konkurence kot tudi končnih uporabnikov. Ta zakonski namen pa je bil nenazadnje v celoti implementiran prav preko cenovnih obveznosti ERT, naloženih z Odločbi 3a.

Veljavna materialno-pravna podlaga torej Telekomu Slovenije ne prepoveduje uveljavljanja akcijskih cen niti mu ne predpisuje, pod kakšnimi pogoji in od katere časovne točke dalje mora take morebitne cene uveljaviti. Posledično agencija Telekomu Slovenije ne more naložiti, da mora obračunavati akcijske cene za vse storitve razvezanega dostopa do optične krajevne zanke FTTH P2P brez podpisa akcijskega aneksa. Če bi agencija Telekomu Slovenije naložila navedeno obveznost, bi šlo za novo obveznost, ki je Odločba 3a ne določa. Kot že obrazloženo pa je agencija pri odločanju v okviru medoperaterskega spora vezana na obveznosti kot so naložene v veljavnih regulatornih odločbah in novih ali drugačnih regulatornih obveznosti ne sme nalagati.

Dalje T-2 svoj zahtevek utemeljuje s trditvijo, da zaračunavanje različne cene za obstoječe in nove naročnike ni dopustno, saj meni, da Telekom Slovenije s tem ni pravilno izpolnil obveznosti iz 16.c) točke izreka odločbe 3a – in sicer, da ne upošteva gospodarske ponovljivosti (ERT) pri izračunu cene

³ Agencija je tako kot v Analizi upoštevne trga 3a, glede katere bilo izvedeno javno posvetovanje v skladu z ZEKom-1, tudi v Odločbi 3a (str. 27), za katero je bila navedena analiza predstavljala podlago za naložitev obveznosti, zapisala, da je skladno z 207. členom ZEKom-1 pri nalaganju ukrepov upoštevala tudi Priporočilo Komisije, z dne 20. septembra 2010, o reguliranem dostopu do dostopovnih omrežij naslednje generacije (NGA) (2010/572/EU) (UL L 251/35, 25. 9. 2010; v nadaljevanju: *Priporočilo o regulaciji NGA omrežij*) in Priporočilo Komisije z dne 11. septembra 2013 o doslednih obveznostih nediskriminacije ter metodologijah za izračun stroškov za spodbujanje konkurence in izboljšanje okolja za naložbe v širokopasovne povezave (2013/466/EU) (UL L 251/13, 21. 9. 2013; v nadaljevanju: *Priporočilo o nediskriminaciji in stroškovnih metodologijah*).

iz vzorčne ponudbe.

Agencija ne more slediti pavšalnim navedbam T-2, da so akcijske cene, tiste cene, ki so izračunane skladno z ERT. Že T-2 je v svoji vlogi z dne 22. 4. 2020 o sami akcijski ceni navedel, da ne trdi, da je akcijska cena ustrezna, ampak da je ustrezna cena nižja kot jo Telekom Slovenije zaračunava skladno z vzorčno ponudbo (*navedba se sicer nanaša na konkretne račune, o katerih se je postopek reševanja spora sicer s 1. točko izreka te odločbe in sklepa ustavil*). Iz navedenega izhaja, da T-2 tudi sam razume, da je za ugotovitev pravilne cene treba izvesti konkreten izračun. Te njegove navedbe so torej relevantne tudi za odločitev o konkretnem zahtevku, kjer gre sicer za primere, ko računi za sporne storitve še niso bili izdani, saj T-2 zahteva, da se določi, da Telekom Slovenije od izdaje te odločbe dalje obračunava akcijske cene namesto cen, ki so objavljene v vzorčni ponudbi, brez podpisovanja akcijskih aneksov. Zgolj dejstvo, da regulirani operater ponuja regulirane storitve tudi po akcijskih cenah (oziroma ponuja akcijske anekse), to še ne pomeni, da so »redne« cene v njegovi vzorčni ponudbi neskladne z ERT. ERT oziroma test gospodarske ponovljivosti (ang. Economic Replicability Test) je namreč računovodski model, katerega namen je preprečiti škarje cen, na način, da se prepreči prevelika razlika med maloprodajnimi in veleprodajnimi cenami. Če se cene na maloprodaji znižajo, se posledično lahko znižajo tudi veleprodajne cene in bo test še vedno pozitiven. Agencija na tem mestu še pojasnjuje, da se akcijske cene, ki jih pridobijo na novo pridobljeni naročniki, upoštevajo pri izračunu cene storitev, ki morajo v skladu s 16.c) točko izreka Odločbe 3a upoštevati gospodarsko ponovljivost (ERT). Glede na akcijske ponudbe se v okviru ERT upoštevajo akcijske cene le pri novih naročnikih, medtem ko se jih pri obstoječih naročnikih ne upošteva, saj v tem primeru Telekom Slovenije ne ponuja cen in pogojev iz akcijskih aneksov. V okviru preverjanja spoštovanja obveznosti gospodarske ponovljivosti se torej pri izračunu upoštevajo tudi cene iz akcijskih aneksov. Iz navedenega izhaja, da zahtevek T-2, ki temelji na predpostavki, da naj cena v vzorčni ponudbi ne bi bila pravilno izračunana, in bi morala biti za vse naročnike enaka akcijski ceni, ki jo je v podpis ponudil Telekom Slovenije za nove naročnike, ne more vzdržati. Pri izračunu cene, ki mora upoštevati gospodarsko ponovljivost, se kot obrazloženo upošteva tako cene iz vzorčne ponudbe kot tudi morebitne akcijske cene. Na podlagi vnesenih podatkov se tako ugotovi, kakšna cena prestopa ERT. Trditve T-2, da bi akcijske cene veljale (bile obračunane) kot cene, ki so sicer določene v vzorčni ponudbi na podlagi obveznosti iz 16. c) točke izreka Odločbe 3a (tako da morajo zagotoviti gospodarsko ponovljivost), je tako potrebno zavrnilo.

Agencija je skladno z navedenim odločila tako kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe in sklepa, saj je presodila, da na podlagi veljavnih predpisov oziroma Odločbe 3a Telekomu Slovenije ni mogoče naložiti, da se akcijski popusti upoštevajo ne glede na podpis aneksa s strani predlagatelja.

K 3. točki izreka:

T-2 je zahteval, da Telekom Slovenije v roku 8 dni po prejemu odločbe, s katero bo agencija odločila v tem sporu, na upoštevnem trgu 3a izvede vse spremembe veleprodajnih ponudb zakupa lokalne dostopovne infrastrukture na fiksni lokaciji tako, da spremeni vsakokrat veljavno vzorčno ponudbo

za lokalni dostop na fiksni lokaciji, tako da zagotovi, da i) veleprodajne cene veljajo za vse priključke in storitve (novo naročene in obstoječe) ter ii) veljavnost veleprodajnih cen ni omejena zgolj na storitve, ki so zakupljene za določeno obdobje.

Zahtevek je v tem delu potrebno zavreči.

Agencija ugotavlja, da je T-2 že v sporu, ki se vodi pod opravilno št. 38261-4/2018 postavil zahtevek, v katerem je zahteval, da *Telekom Slovenije v roku 8 dni po prejemu odločbe, s katero bo agencija odločila v tem sporu, izvede vse spremembe Vzorčne ponudbe za lokalni dostop na fiksni lokaciji (na upoštevem trgu 3a) tako, da spremeni vsakokrat veljavno vzorčno ponudbo za lokalni dostop na fiksni lokaciji, pri tem pa zagotovi, da i) veleprodajne cene veljajo za vse priključke in storitve (novo naročene in obstoječe), ii) veljavnost veleprodajnih cen ni omejena zgolj na storitve, ki so zakupljene za določeno obdobje in iii) ne razlikuje med veleprodajnimi cenami za mesečne zakupnine glede na tehnologijo dostopovnega omrežja.* O navedenem zahtevku je agencija že odločila, in sicer v delni odločbi št. 38261-4/2018/100 z dne 17. 7. 2020.

Agencija nadalje ugotavlja, da je zahtevek, ki ga je T-2 postavil v predmetnem sporu (38261-7/2019) v celoti vsebovan v zahtevku, ki ga je postavil v sporu, ki se vodi pod št. 38316-4/2018, in o katerem je agencija že odločila, in sicer je zahtevek T-2 zavrnila.

T-2 v obeh sporih pojasnjuje, da bi moral Telekom Slovenije cene iz akcijskih aneksov vključiti že neposredno v vzorčno ponudbo, ter da operaterjem, ki imajo sklenjeno pogodbo za predmetni dostop, ne bi bilo potrebno podpisovati akcijskih aneksov, saj bi akcijske cene morale veljati že na podlagi vsakokrat spremenjene vzorčne ponudbe. Poleg tega pa se po njegovem mnenju operaterjev tudi ne bi smelo zavezovati za določeno obdobje, da bi veljala cena iz akcijskih aneksov. Pravna podlaga je v obeh primerih Odločba 3a, ki Telekomu Slovenije nalaga obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja (v 8. točki izreka), obveznost upoštevati gospodarsko ponovljivost - ERT (v 16.c) točki izreka) in obveznost zagotavljanja preglednosti (v 15. točki izreka). Glede na navedeno je agencija ugotovila, da sta tako dejansko stanje kot tudi pravna podlaga pri obeh zahtevkih (v sporu št. 38261-4/2018 in sporu št. 38261-7/2019) enaka.

Na podlagi prvega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE, v nadaljevanju: ZUP), ki se v postopkih reševanja sporov uporablja na podlagi tretjega odstavka 218. člena ZEKom-1, organ najprej preizkusi zadevo in jo s sklepom zavrže, če se o isti upravni zadevi že vodi upravni ali sodni postopek, ali je bilo o njej že pravnomočno odločeno, pa je stranka z odločbo pridobila kakšne pravice, ali so ji bile naložene kakšne obveznosti. Enako ravna tudi, če je bila izdana zavrnilna odločba in se dejansko stanje ali pravna podlaga, na katero se opira zahtevek, ni spremenilo. Drugi odstavek 129. člena ZUP pa določa, da organ lahko zavrže zahtevo kadarkoli med postopkom do izdaje odločbe, če so podani razlogi iz prejšnjega odstavka tega člena.

Glede na navedeno je v konkretnem primeru agencija že izdala zavrnilno odločbo, dejanska in pravna podlaga, na katero se opira zahtevek, pa se nista spremenili, zato agencija zadeve ne more vsebinsko

obravnavati. Na podlagi četrte točke prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom 129. člena ZUP je agencija morala odločiti, kot izhaja iz četrte točke izreka te odločbe in sklepa.

K 4. točki izreka:

Agencija je ugotovila, da posebni stroški v tem postopku niso nastali niti jih nista uveljavljali stranki sami, zato je na podlagi 118. člena ZUP v povezavi s petim odstavkom 213. člena ZUP odločila, kot izhaja iz pete točke izreka.

V skladu s tretjim odstavkom 191. člena ZEKom-1 so odločbe in sklepi agencije v upravnem postopku dokončni, razen če ta zakon določa drugače. Zoper njih tako ni možna pritožba, ampak le upravni spor.

Pouk o pravnem sredstvu

Zoper to odločbo in sklep je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu. Upravni spor zoper to odločbo in sklep se sproži s tožbo, ki se vložijo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, in sicer v roku 30 dni od njene vročitve. Tožbo se lahko vložijo neposredno pri sodišču ali pošlje priporočeno po pošti. Tožba se vložijo v treh izvodih, priložiti pa je treba to odločbo v izvorniku, prepisu ali kopiji.

Postopek vodila:

Špela Čerin

Področna podsekretarka

Mark Pohar

Vodja sektorja II

- Vročiti:
- T-2 d.o.o., Verovškova 64a, 1000 Ljubljana, osebno
 - Telekom Slovenije d.d., Cigaletova ulica 15, 1000 Ljubljana, osebno